

בראשית היה הדימוי: על הגוף המדבר ועל החייאת סיפורי המקרא באמצעות הגוף האישי והקולקטיבי בראשית היישוב העברי בא"י : ליאורה בינג-היידקר וענת זכריה

חג השבועות נותן לנו הזדמנות לחולל "תיקון" בתחום הריקוד, שהוא בדרך כלל מוזנח בשיח הציבורי. בחרנו להתמקד הלילה באחד הצמתים המרתקים והפוריים ביותר בהיסטוריה של הריקוד הישראלי: לידתו של גוף עברי חדש, מתוך מחול עברי חדש, בראשית היישוב העברי בא"י.

כשם שנשים עומדות במרכזן של שתי המגילות המאפיינות את חג השבועות, מגילת רות ושיר השירים, כך היו אלה נשים שכווננו את תחום המחול בארץ. בין השאלות שנשאל את עצמנו: מהיכן באו נשים אלה, מה היה הרקע האמנותי, התרבותי והאידיאולוגי שלהן ובאיזו מידה היתה תרומתן למחול הישראלי ייחודית, או שיקפה מגמות רווחות של שחרור האישה ושל התפתחות המחול המודרני באירופה בתחילת המאה ה-20, לאור צמיחתן של תנועות לאומיות בכלל ומאבקה של התנועה הציונית בפרט.

נצפה בקטע מתוך 'מגילת רות' של שרה לוי תנאי בביצוע להקת ענבל ובמקביל נראה כיצד מתגלות הנשים המקראיות - רות, אביגיל, או השולמית - בשירתה של אלזה לסקר שילר. נדבר על ההשראה המקראית לריקודיהן של רינה ניקובה ושל דבורה ברטנוב ועל ירדנה כהן, כלת פרס ישראל 2010, שהרבתה לבחור בנושאים תנכיים הן במסכות החג שיצרה בקיבוצים והן בריקודי הסולו שלה.

תוך נגיעה בשירה ובמחול ננוע על צירי הזמן והמרחב בין מודרניזם לנוסטלגיה, בין התחום הפרטי לציבורי-קהילתי, בין תפיסת הנצח המקראית לבין הארעיות המחולית, בין ה"פיגום" המודרני של המבנה הכוריאוגרפי לבין פרטי השפה התנועתית האישית.

ליאורה בינג-היידקר מורה למחול, משוררת ומסאית, תרגמה אסופת כתבים של פול ולרי וסטפן מלארמה: "על הריקוד", שתראה אור השנה בהוצאת הקיבוץ המאוחד בלוויית מבוא ואחרית דבר מאת המתרגמת.

ענת זכריה משוררת, מנחה סדנאות כתיבה וכותבת ביקורות מחול ב NRG מעריב. מלמדת בעלמא.